

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกๆ ผู้ซึ่งเป็นคนสวนที่ฉลาดมึนงานของการเปลี่ยนหนามของโลกเก่าให้กลายเป็นดอกไม้ของโลกใหม่
- คำถาม:** ลูกๆ ได้สร้างโชคที่สูงส่งที่สุดอะไรเพื่อตนเองในยุคบรรจบพบกัน?
- คำตอบ:** ลูกเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม นี่คือโชคที่สูงส่งที่สุด หากลูกมีกิเลสแม้แต่หนึ่งตัว ลูกก็ยังคงเป็นหนาม ต่อเมื่อลูกเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้อย่างสมบูรณ์แล้วเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นเทพที่สะอาดประจักษ์ เวลานั้นลูกมาที่นี่เพื่อสร้างโชคของสุริยวงศ์ของลูกสำหรับ 21 ชั่วโมง
- เพลง:** ฉันได้มาพร้อมกับโชคที่ลูกปลูกขึ้นมาของฉัน

โอมซานติ ลูกๆ ลูกได้ยินเพลงแล้ว นี่คือเพลงธรรมดา ลูกคือคนสวนและพ่อคือนายของสวนดอกไม้ เวลานั้นลูกๆ คนสวนต้องเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ คำพูดเหล่านี้ชัดเจนมาก ลูกๆ ผู้เลื่อมใสศรัทธาได้มาหาพระเจ้า ลูกทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธา ลูกมาหาพ่อเพื่อศึกษาความรู้นี้ ด้วยการศึกษาราชายะคะนี่เท่านั้นที่ลูกสามารถกลายเป็นนายของโลกใหม่ ลูกๆ ผู้เลื่อมใสศรัทธาพูดว่า: ฉันมาด้วยการปลูกโชคของฉัน ฉันได้มาทำให้โลกใหม่ในหัวใจของฉัน บาบอบอกลูกๆ ทุกวันให้จดจำบ้านที่แสนหวานและอาณาจักรที่แสนหวานของลูก เป็นลูกดวงวิญญาณที่ต้องจดจำสิ่งนี้ ในทุกศูนย์ลูกทั้งหมดกำลังเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ ดอกไม้ก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน มีการถวายเป็นดอกไม้แก่ชีวา บางคนก็ถวายเป็นดอกไม้ประเภทหนึ่งแก่ชีวาและบางคนก็ประเภทอื่น มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างดอกอีกและดอกกุหลาบ นี่ก็เป็นสวนดอกไม้เช่นกัน บ้างก็เป็นดอกมะลิ บ้างเป็นจำปา (ดอกไม้สีขาวที่มีกลิ่นหอม) บ้างก็เป็นระตังใจดี (ดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมมากด้วยเช่นกัน) บ้างก็แก่กระทั่งเป็นดอกอีก ลูกๆ รู้ว่าในปัจจุบันทั้งหมดคือหนาม โลกนี้คือป่าของหนาม และลูกต้องกลายเป็นดอกไม้ในสวนของโลกใหม่ มีแต่หนามเท่านั้นในโลกเก่านี้ และดังนั้นลูกจึงร้องเพลงว่า ลูกได้มาหาพ่อเพื่อเปลี่ยนจากหนามของโลกเก่าให้กลายเป็นดอกไม้ของโลกใหม่ ลูกได้มาหาพ่อเพื่อก่อตั้งโลกใหม่ ลูกต้องเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ซึ่งหมายถึงกลายเป็นเทพ ความหมายของเพลงนี้ง่ายดายนะ พวกเราได้มาด้วยการปลูกโชคของเราเพื่อโลกใหม่ โลกใหม่คือยุคทอง โชคของบางคนนั้นก็สะอาดประจักษ์ ในขณะที่มันราโชสำหรับผู้อื่นและตาโม่สำหรับคนอื่น ๆ บางคนกลายเป็นราชาของสุริยวงศ์ ในขณะที่คนอื่นกลายเป็นปวงประชาของพวกเขา บางคนแม้กระทั่งกลายเป็นสาวใช้ของปวงประชา อาณาจักรของโลกใหม่กำลังมีการก่อตั้งขึ้นในเวลานี้ ลูกไปโรงเรียนเพื่อที่จะปลูกโชคของลูก ที่นี่เป็นเรื่องของโลกใหม่ ลูกได้สร้างโชคอะไรที่นี้ในโลกเก่านี้? ลูกกำลังสร้างโชคของการกลายเป็นเทพในโลกใหม่ของลูก ทุกคนก้มลงให้แก่รูปปั้นบูชาของเทพเหล่านั้น ลูกเคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วด้วยการกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ลูกก็ได้กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา เวลานั้นลูกกำลังได้รับมรดกเป็นเวลา 21 ชาติเกิดของลูก ผู้คนก็พูดถึง 21 ชั่วโมง 21 ชั่วโมงหมายถึงชีวิตที่คงอยู่จนกระทั่งหลังจากวัยเกษียณ พ่อได้ให้มรดกของลูกแก่ลูกเป็นเวลา 21 ชั่วโมง เพราะลูกไม่เคยมีประสบการณ์ของความตายก่อนเวลาอันควรในวัยรุ่น วัยเด็ก หรือในวัยกลางคนของลูก โลกนี้จึงเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความเป็นอมตะ โลกนี้เรียกว่าดินแดนแห่งความตายอาณาจักรของราวัน ที่นี้กิเลสคงอยู่ในทุกคน ใครก็ตามที่มีกิเลสแม้เพียงกิเลสเดียวก็เป็นหนาม และแล้วพ่อก็จะเข้าใจว่าคนสวนนั้นไม่รู้วิธีการที่จะสร้างดอกไม้ที่สูงศักดิ์และมีกลิ่นหอม หากคนสวนนั้นดีเขาก็จะเตรียมดอกไม้ที่ดีมาก ลูกต้องการดอกไม้ที่มีค่าควรแก่การถูกร้อยเข้าไปในลูก ประคำแห่งชัยชนะ ผู้คนเก็บดอกไม้ที่ดีมากเพื่อที่จะถวายแก่รูปปั้นบูชาของเหล่าเทพ สมมุติว่าหากวันอลิชาเบธมาที่นี่ ลูกก็ต้องเตรียมพวงมาลัยจากดอกไม้ชิ้นหนึ่งมอบให้เธอ มนุษย์ที่ตาโม่ประจักษ์ ผู้คนไปยังวัดของชีวาด้วยการเชื่อว่าท่านเป็นพระเจ้า พวกเขาเรียกบราห์มา วิษณุ และชังการว่าเป็นเทพ พวกเขาเรียกชีวาว่าพระเจ้า พวกเขาพูดว่าท่านนั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด พวกเขาพูดว่าชีวากินดอกไม้รสชมและดื่มเครื่องดื่มที่ทำให้มันเมา พวกเขาได้ประณามท่านอย่างมาก พวกเขาถวายดอกไม้แก่ท่าน; ดุสิ่งที่พวกเขาถวายให้แก่พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด! พวกเขาถวายดอกไม้ชิ้นหนึ่งแก่หนามที่ตาโม่ประจักษ์ และดุสิ่งที่พวกเขานำไปที่วัดชีวา ดูชีวาพวกเขาได้ถวายนมประเภทใดแก่ท่าน! เป็นนม 5% และน้ำ 95%! ลูกควรจะถวายนมประเภทใดแก่พระเจ้า? พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เวลานั้นลูกเข้าใจทั้งหมดนี้อย่างดีมาก ในบรรดาลูกด้วยเช่นกันก็มีบางคนที่ไม่เข้าใจดีมาก และดังนั้นจึงมีการทำให้พวกเขาเป็นหัวหน้าศูนย์ แม้ว่าจะเป็นการศึกษาเดียวกัน ก็ไม่ใช่ว่าลูกทุกคนจะเป็นเหมือนกัน เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคือการเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นเทพ อย่างไรก็ตามลูกๆ ผู้เป็นครูนั้นตามลำดับกันไป พื้นฐานหลักของการเข้าไปสู่ลูกประคำแห่งชัยชนะคือการศึกษาลำเรียนนี้ เป็นการ

ศึกษาเดียวกันสำหรับทุกคนแต่ลูกนั้นสอบผ่านตามลำดับกันไป ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับว่าลูกนั้นศึกษามากแค่ไหน บางคนเข้าไปสู่ลูกประจำของ 8 บางคนเข้าไปสู่ลูกประจำ 108 และบางคนก็เข้าไปสู่ลูกประจำ 16108 ผู้คนทำต้นไม้เผ่าพันธุ์ของตนเป็นเหมือนกับกิ่งก้านสาขาที่แตกต่างไปของต้นไม้ ตอนแรกก็มีหนึ่งใบ จากนั้นก็มีสองใบและแล้วต้นไม้ก็เติบโตขึ้นเรื่อยๆ นี่ก็เป็นต้นไม้เช่นกัน มีพันธุ์ต้นไม้ เช่น ต้นไม้พันธุ์เคอร์ปาลานี ฯลฯ ต้นไม้พันธุ์เหล่านั้นทั้งหมดมีขีดจำกัด ต้นไม้เผ่าพันธุ์นี้ไม่มีขีดจำกัด ใครคือคนแรกในสิ่งนี้? ประชาบิดาบรรพบุรุษ ท่านนั้นเรียกได้ว่าเป็นปู่ของปู่ของปู่ แต่ไม่มีใครรู้อะไรเรื่องนี้ มนุษย์ไม่รู้ว่าใครเป็นผู้สร้างโลก พวกเขาทั้งหมดนั้นมีสติปัญญาที่เป็นหินอย่างแท้จริง เมื่อพวกเขากลายเป็นเช่นนั้นที่พ่อมา ลูกมาที่นี้เพื่อเปลี่ยนจากผู้ที่มีสติปัญญาเช่นอหิลญา (ผู้หญิงที่ถูกสาปให้กลายเป็นหิน), ผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินให้กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเป็นเพชร ดังนั้นลูกต้องดูดซับความรู้นี้ หลังจากที่ได้ตระหนักรู้จักพ่อ ลูกควรจะไปใส่ใจกับการศึกษาของลูก ยกตัวอย่างเช่น หากลูกมาวันนั้นและออกจากร่างของลูกในวันพรุ่งนี้ ลูกจะสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพใด? ลูกจะไม่ได้ได้รับความรู้ใดๆ ลูกจะไม่ได้เรียนรู้สิ่งใดเลย และดังนั้นลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพใด? ในแต่ละวันเวลานั้นก็สั้นลงสำหรับผู้ที่ยังออกจากร่างของเขาในตอนนั้น หากลูกใช้ชาติเกิดใหม่เวลานี้ ลูกจะสามารถทำอะไรได้? ใช่ หากลูกคนใดออกจากร่างของลูก ลูกก็จะถือกำเนิดในบ้านที่ดี ลูกๆ ดวงวิญญาณก็จะนำขึ้นสการไปกับลูก และดังนั้นลูกก็จะถูกปลุกให้ตื่นขึ้นมาและเริ่มจดจำชีพบาบาได้อย่างง่ายดาย หากลูกไม่ได้ซึมซับชั้นสการเหล่านี้ ลูกจะไม่สามารถทำอะไรได้ ไม่มีสิ่งใดจะเกิดขึ้น ความรู้ที่มีความลึกซึ้งและละเอียดอ่อนมากและต้องเป็นที่เข้าใจ ลูกๆ คนส่วนเกินดอกไม้ที่เต็มไปด้วยมาและดังนั้นจึงมีร้องเพลงยกย่องสรรเสริญลูก เป็นงานของลูกๆ คนส่วนเกินที่จะสร้างดอกไม้ มีลูกมากมายที่ไม่รู้แม้กระทั่งวิธีที่จะจดจำพ่อ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับโชคของลูก หากไม่อยู่ในโชคของลูก ลูกก็จะไม่เข้าใจสิ่งใด ลูกๆ ที่มีโชคจะตระหนักรู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ และจดจำท่านได้ดีมาก พร้อมกับการจดจำระลึกถึงพ่อลูกก็จะจดจำโลกใหม่ด้วยเช่นกัน ลูกร้องเพลงในเพลงที่ว่าลูกได้มาเพื่อสร้างโชคใหม่สำหรับโลกใหม่ ลูกต้องประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิดจากพ่อ โดยการอยู่ในความซาบซึ้งนี้ โดยการรักษาความสุขนี้ ลูกก็จะสามารถเข้าใจความหมายของเพลงเหล่านี้ได้ด้วยสัญญาแทนนั้น ในโรงเรียนด้วยหากไม่อยู่ในโชคของใครบางคนเขาก็สอบตก การสอบนี้เป็นการสอบที่ยิ่งใหญ่มากพระเจ้าเองนั่งที่นี้และสอนลูก ความรู้นี้เป็นไปสำหรับผู้คนของทุกศาสนา พ่อพูดว่า: พิจารณาว่าตัวเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำนั้นพ่อของลูก ลูกรู้ว่าไม่มีผู้มีร่างกายใดสามารถเป็นพระเจ้าได้ ไม่ใช่แม้แต่ บรรพบุรุษ วิษณุ หรือซังการที่จะสามารถเป็นพระเจ้าได้ พวกเขาถือเทพที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน มีเพียงมนุษย์เท่านั้นที่นี้ ไม่มีเหล่าเทพอยู่ที่นี้ นี่คือโลกมนุษย์ ลักษณะและนารายณ์คือมนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง และศาสนาของพวกเขาเรียกว่าเป็นเทพนิม ในยุคทองมีเหล่าเทพและในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนมี บรรพบุรุษ วิษณุ และซังการ ผู้คนร้องเพลง: ขอคารวะต่อเทพวิษณุ ขอคารวะต่อเทพบรรพบุรุษ และแล้วพวกเขาก็พูดว่า:ขอคารวะต่อชีวาดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาไม่เรียกชีวว่าเป็นเทพมนุษย์ไม่สามารถเป็นพระเจ้าได้ มีสามชั้นและเราอยู่ชั้นที่สาม มนุษย์เหล่านั้นที่มีคุณธรรมที่สูงส่งในยุคทองต่อมากลายเป็นผู้ที่มีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจ เนื่องจากพวกเขาถูกบดบังโดยเงามืดของมายา พวกเขาจึงกลับมาน่าเกลียดเหมือนดวงจันทร์ที่ถูกเงามืดบดบัง ประเด็นนั้นมีขีดจำกัดในขณะที่ประเด็นนี้ไม่มีขีดจำกัด นี่คือกลางวันและกลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขาแม้กระทั่งพูดถึงกลางวันของบรรพบุรุษและกลางคืนของบรรพบุรุษ เวลานี้ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนกับพ่อผู้เดียวเท่านั้นและลิมคนอื่น ลูกกลายเป็นนายของโลกลใหม่ด้วยการศึกษาที่แท้จริง ลูกไม่ได้อยู่ในพาทชาลาตลอดกาล ผู้คนเชื่อว่าหนทางความเลื่อมใสศรัทธาคือหนทางไปสู่พระเจ้า พวกเขาเชื่อว่ายิ่งพวกเขาทำความเลื่อมใสศรัทธามากเท่าไร พระเจ้าก็จะยิ่งมีความพอใจกับพวกเขามากเท่านั้น และที่ท่านจะมาและให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาให้แก่พวกเขา เวลานี้มีเพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ มีพระเจ้าเดียวเท่านั้นและในเวลานี้ท่านกำลังให้ผลแก่ลูก ผู้ที่เป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาแห่งสุริยวงศาได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุด พวกเขาจะมาที่นี้ลูกคือคนแรกที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีสิ่งใดเจือปนให้แก่ชีพบาบา ดังนั้นลูกจึงเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาแรก หลังจากนั้นในขณะที่ลงมาลูกก็กลับมาตาโมประธาน ลูกได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลาค้างครั้งจริง และด้วยเหตุนี้เองลูกจึงได้รับความรู้ที่ก่อน อย่างไรก็ตามลูกก็ทำตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ในการศึกษาที่ลูกไม่สามารถมีข้ออ้างของการอยู่ไกลและไม่สามารถศึกษาเล่าเรียนได้ทุกวัน ลูกบางคนพูดว่าลูกอยู่ห่างออกไป 10 ไมล์แต่ถึงแม้ว่าลูกจะเดินในการจดจำระลึกถึงบาบา 10 ไมล์มาที่ศูนย์ของลูก ลูกก็จะไม่รู้สึเหนื่อยเหนื่อย ลูกไปที่ศูนย์เพื่อที่จะรับสมบัติที่มีค่ามหาศาล ผู้คนเดินทางด้วยเท้าในการจาริกแสวงบุญเพื่อที่จะได้รับนิมิต พวกเขาสะสมดลล์อย่างมากมาย นี่เป็นเรื่องของเมืองเดียว พ่อพูดว่า: พ่อมาที่นี้จากที่ไกลแสนไกล และลูกพูดว่าบ้านของลูกนั้นอยู่ห่างออกไป 5 ไมล์! เยี่ยม! ลูกควรจะไปมาที่นี้เพื่อประกาศสิทธิในสมบัติที่มีค่าของลูก ผู้คนไปไกลมากถึงอาณาเขตเพียงแค่ว่าจะได้นิมิต ในขณะที่อาณาเขตบาบา,พระเจ้าแห่งความเป็นอมตะได้มาที่นี้เพื่อสอนลูกด้วยตัวท่านเอง ท่านมาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกล และลูกก็ยังจะมีข้ออ้างต่อไป! ใครๆก็สามารถมาในเวลาอมฤตได้ ในเวลานั้นไม่มีความกลัวใดๆ ไม่มีใครจะมาปล้นลูก หากลูกสวมใส่เครื่องประดับและ

อื่นๆ พวกเขาจะคว่ำสิ่งนั้นไปจากลูก ขโมยต้องการเพียงแค่สมบัติทางวัตถุเท่านั้น อย่างไรก็ตามหากไม่อยู่ในโชคของลูก ลูกก็จะมีข้ออ้างมากมาย หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนลูกก็จะสูญเสียสถานภาพของลูกเอง พ่อเข้ามาในบาร์ตเพื่อทำให้บาร์ต กลายเป็นสวรรค์ ท่านชี้หนทางที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีแก่ลูก แต่ลูกยังคงต้องทำความเพียรพยายาม บางอย่าง! หากลูกจะไม่ก้าวแม้กระทั่งหนึ่งก้าว ลูกจะสามารถไปถึงที่นั่นได้อย่างไร? ลูกๆ เข้าใจว่านี่คือการพบปะของดวง วิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด ลูกมาหาพ่อเพื่อประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์ของลูก โลกใหม่กำลังมีการก่อตั้งขึ้น ที่นั่นที่การก่อตั้งเสร็จสิ้น การทำลายล้างก็จะเริ่มต้น นี่คือการรวมมหาภารตะเดียวกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกควรวิ่งมาที่นี่เพื่อที่รับสมบัติที่มีค่าของความรู้ที่พ่อให้กับลูก อย่าได้มีข้ออ้างใดๆในสิ่งนี้ หากลูกเดินแม้กระทั่งสิบ ไมล์ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกก็จะไม่เหน็ดเหนื่อย

2. พื้นฐานของการเข้าไปสู่ลูกประจำแห่งชัยชนะคือการศึกษา ให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษา ทำงานรับใช้ของ การเปลี่ยนนามให้กลายเป็นดอกไม้ จดจำบ้านที่แสนหวานและอาณาจักรที่แสนหวานของลูก

พร: พร: ขอให้สติปัญญาของลูกมีศรัทธาตลอดเวลาและอยู่อย่างไร้กังวล โดยการรักษาเท้าของความศรัทธา ของลูกไม่ให้สั่นคลอน โรคภัยที่ใหญ่ที่สุดคือความวิตกกังวลและหมกมุ่นไม่มียาใด ๆสำหรับสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามยิ่งผู้ที่ไล่ล่าการได้มา ซึ่งการบรรลุผลด้วยความกังวลมากเท่าไร การบรรลุผลก็ยิ่งวิ่งหนีไปไกลมากเท่านั้น ดังนั้นจงรักษาเท้า ของความศรัทธาของลูกไม่ให้สั่นคลอนอยู่เสมอ เมื่อเท้าของพละกำลังเดียวและการค้าจุนเดียวของลูกไม่ สั่นคลอน ชัยชนะมีการรับประกันไว้แล้ว ชัยชนะที่รับประกันไว้แล้วอย่างสม่ำเสมอทำให้ลูกไร้กังวล มายา มาในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเขย่าศรัทธาของลูก อย่างไรก็ตามลูกสามารถปล่อยให้มายาเขย่าไป แต่อย่าปล่อย ให้เท้าของศรัทธาของลูกสั่นคลอน และแล้วลูกก็จะได้รับพรของการอยู่อย่างไร้กังวล

คติพจน์:   เฝ้าแต่มองเห็นคุณสมบัติพิเศษของแต่ละคน และลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณพิเศษ

*** โอม ชานติ ***